

THE EUROPEAN DISCOVERY OF CHINA

POMPEU FABRA UNIVERSITY BARCELONA

LA XINA QUE ELS EUROPEUS VAN DESCOBRIR: LA DINASTIA MING

LA FI DE LES EXPEDICIONS DE ZHENG HE

Les tres primeres expedicions que van començar l'any 1405 van seguir un itinerari quasi idèntic. La flota viatjava de Nanjing, on es trobaven les drassanes, a Fujian, on abundaven els mariners experimentats. Des d'allà anaven cap al sud, fent gala del seu poder a mesura que deixaven enrere les costes d'un hostil i recentment conquerit Vietnam. La flota continuava cap a Java i Sumatra, i endavant a través dels estrets de Malacca cap a Sri Lanka i la costa Malabar fins a Calicut, i de tornada cap a la Xina amb el monso estival de l'any següent. Quan va arribar a Sri Lanka a la tercera expedició, Zheng He va erigir una estela trilingüe en xinès, tamil i persa. La versió xinesa dóna gràcies a Buda per l'èxit de l'expedició; la versió tamil agraeix Vishnu i la persa, a Al·là. Era un món molt sincrètic i les devocions de Zheng He sempre tenien múltiples facetes.

L'efecte dissuasori de l'expedició era obvi. La flota de 255 vaixells amb una tripulació de més de 27.000 persones acostumava a aparèixer a la costa de petits principats amb uns quants milers d'habitants, i en qualsevol cas sempre carregava una població molt més gran que la de qualsevol port de l'oceà Índic. L'armada de Zheng He era tan aclaparadora que rarament necessitava lluitar; però la seva missió principal era demostrar que n'era ben capaç. Un dels objectius primordials de les expedicions era garantir la seguretat de les rutes comercials tributàries, i de fet, els exèrcits de Zheng He van intervenir-hi tres vegades. Tot i que les accions militars de la flota de Zheng He no van convertir els viatges en incursions de conquesta, els incidents van ser significatius, ja que tots tres reben una especial atenció a les tres inscripcions que avui en dia perviuen.

La Història Oficial dels Ming declara expressament que Yongle "volia exhibir els seus soldats a terres estranyes per posar de manifest la riquesa i el poder del Regne Mitjà", i afegeix que "van anar per diversos països estrangers, proclamant els edictes del Fill del Cel i lliurant regals als seus governants i caps. Aquells que no s'hi van sotmetre van ser pacificats per la força".

Als viatges següents, les expedicions van arribar a Ormuz, Aràbia i la costa oriental d'Àfrica. Al setè viatge, Zheng He va romandre a Calicut, mentre que alguns dels principals eunucs van

anar en una expedició fins a la Meca, on van reverenciar la Kaba. Zheng He va morir entre 1433 i 1435, probablement a terra i no al mar, com afirmen alguns dels seus biògrafs.

Una conseqüència dels viatges va ser el gran augment de les missions tributàries a la Xina. Així es va estendre la influència xinesa des de les Filipines fins al golf Pèrsic. Mirant el mapa, veureu que durant les expedicions de Zheng He hi va haver una freqüència inusual d'ambaixades en ambdues direccions.

Malgrat tot, la continuïtat de les expedicions era quasi impossible. Els problemes eren en part econòmics: Yongle havia iniciat simultàniament la construcció de Beijing, la reobertura i la prolongació del Gran Canal, les guerres contra els mongols, la conquesta del Vietnam i les expedicions de Zheng He. És ben clar que els oficials de l'administració pública confuciana a càrrec dels pressupostos es van alarmar seriosament i van donar veu a la seva oposició tota una dècada.

Però els problemes no eren només econòmics. Els membres de l'administració pública confuciana trobaven indignant que el poder dels eunucs i l'exèrcit hagués estat reforçat per les missions. Els funcionaris afirmaven que no s'havia guanyat res amb les missions, excepte amb les mercaderies exòtiques com la famosa girafa. Alguns creien que la girafa era un tipus d'unicorn que donava bons presagis a la dinastia; però era vista amb molt d'escepticisme pels poderosos confucians.

Quan Zheng He va morir, la seva armada va ser dissolta, i tot i que el nombre de vaixells Ming encara era ben alt –com donen testimoni molts observadors portuguesos i castellans del segle XVI–, la flota va ser fragmentada i les embarcacions restants van ser assignades a diferents autoritats costaneres.

Mai més es va tornar a aplegar una flota tan gran com la de Zheng He.